

Evanjelium podľa Lukáša, kap. 11, 29 - 36

Keď sa schádzali zástupy, začal hovoriť: Ľudia tejto doby sa odcudzili sami sebe. Žiadajú znamenie, ale znamenie nedostanú, iba ak znamenie Jonášovo. Lebo ako bol Jonáš znamením pre Ninivčanov, tak bude aj Syn človeka znamením pre ľudí tejto doby. Kráľovná z juhu vystúpi na súde proti ľuďom tejto doby a odsúdi ich; lebo ona z končín zeme prišla počúvať Šalamúnovu múdrosť – a tu je niekto väčší ako Šalamún.

Muži z Ninive vystúpia na súde proti ľuďom tejto doby a odsúdia ich; lebo oni zmenili zmýšľanie po Jonášovej kázni – a tu je predsa niekto väčší ako Jonáš.

Nik nezažne sviecu a nepostaví ju na skryté miesto ani pod nádobu, ale postaví ju na svietnik, aby tí, čo vchádzajú, videli svetlo. Sviecou tela je tvoje oko. Ak bude tvoje oko čisté, bude aj celé tvoje telo svetlé. Ale ak sa zakalí, bude aj tvoje telo vo tme. Daj si teda pozor, aby svetlo, čo je v tebe, nebolo tmou. Ak teda bude celé tvoje telo svetlé a nebude mať žiadny podiel na tme, vtedy bude celé jasné, ako keď ťa blesk svojím jasom úplne prežiari.

Milí priatelia,

aký výhľad! „Ak teda bude celé tvoje telo svetlé a nebude mať žiadny podiel na tme, vtedy bude celé jasné, ako keď ťa blesk svojím jasom úplne prežiari.“ Naše telo úplne prežiarené svetlom! Jasné ako blesk! Tak sa Kristus zjavil niektorým učeníkom na hore premenenia a to sa teraz sľubuje aj nám. Má to však podmienku: „Sviecou tela je tvoje oko. Ak bude tvoje oko čisté, bude aj celé tvoje telo svetlé. Ale ak sa zakalí, bude aj tvoje telo vo tme.“ Závisí to teda od nás, či budeme žiť vo svetle, alebo nie. Závisí to od nášho oka, či je čisté, alebo zakalené.

V týchto jarných dňoch sa naše oko otvára krásam prírody. Je to nadmieru krásne, vidieť kvitnúci, svetlom úplne prežiarený strom, v ktorom sa to hemží včelami. Je to naozaj krásny pohľad. Ale vidíme tam ešte viac? Vidíme, ako sa tu duša zeme túžobne otvára nebeskému svetlu a čaká na jeho oplodnenie? Vidíme vo kvitnúcom strome niečo ako praobraz vzťahu zeme voči nebu, alebo duše k duchu, vidíme čosi ako znamenie? Keď je naše oko sťaby najčistejšie, nevidí vo všetkom len vonkajší svet, ale zároveň aj duchovné znamenie.

Vieme pozorovať čistým okom aj znamenia doby? V súčasných dňoch sa môžeme cítiť ako prorok Jonáš v útrobach veľryby. Sme oddelení od každodenného života, často od školy, práce, od svojich známych. Sme odkázaní len na seba a na najužší okruh blízkych. Môžeme to pociťovať ako život v strašidelnom tichu alebo v tme. Môžeme v tom však tiež vnímať šancu. Čo

je v mojom živote naozaj dôležité, čo je podstatné a čo je zbytočné? Čo môžem v klúde nechať a o čo sa mám ešte viac snažiť? Počujem v sebe rovnako ako Jonáš tichý vnútorný hlas, ktorý ma spája s božským svetom? Potom sa nemusím ničoho báť.

Kristus poukázal na znamenie Jonášovo ako na dej, ktorý sa v blízkej budúcnosti stane znamením, podľa ktorého ho môžeme poznať. Áno, keď naše oko bude naozaj čisté, uvidíme po troch dňoch jeho zostupu do útrob zeme nielen prázdny hrob, ale aj telo, ktoré z neho vstane celkom prežiarené nebeským bleskom. Toto svetlo nám nič a nik nemôže zakaliť, len my sami. Povzbudzujme sa navzájom, aby sme nezakaleným okom a čistým srdcom vyzerali budúcnosť.

Áno, staň sa tak.